

іноземними мовами та іншомовної комунікативної компетентності майбутніх менеджерів.

Література:

1. Сутність та специфіка менеджменту в освіті (Управління в освіті) – [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://studopedia.com.ua/1_51424_sutnist-ta-spetsifika-menedzhmentu-v-osviti.html – Назва з екрану.
2. Інтерактивні методи навчання – запорука розвитку творчої особистості (Сутність інтерактивного навчання): [Методичний посібник] / [Уклала: викладач англійської і французької мов М.М.Трачук, Педагогічний коледж ЧНУ ім. Ю.Федьковича, Чернівці, 2013] – с.7–8.
3. Respeak (Методика и ее истоки) – [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://respeak.ru/podrobno-o-metodike/> – Назва з екрану.
4. Інтерактивні методи навчання – запорука розвитку творчої особистості (Технології ситуативного моделювання) : [Методичний посібник] / [Уклала: викладач англійської і французької мов М.М.Трачук, Педагогічний коледж ЧНУ ім. Ю.Федьковича, Чернівці, 2013] – с.18–20
5. Короткий огляд методів навчання іноземної мови [мгр. Климюк В.І. Сумський національний аграрний університет, Україна] – [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.rusnauka.com/13_NPN_2010/Philologia/65737.doc.htm – Назва з екрану.

ДЕРЖАВНО-АДМІНІСТРАТИВНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ В РІЗНИХ КРАЇНАХ СВІТУ

В.М. Білявський, к.е.н., доцент

А.О. Світлична, студентка

В.С. Шніт, студентка

Національний авіаційний університет
м. Київ

Обговорюючи питання адміністративного менеджменту у різних країнах світу, потрібно брати до уваги ту обставину, що засади управління кожної країни мають свої індивідуальні особливості. Найбільші відмінності знаходяться у секторі державно-адміністративного менеджменту, тому що у кожній країні різний устрій, закони, традиції та історія формування (див. рис. 1). Тому важливо аналізувати кожну країну окремо. Оскільки провідними школами менеджменту є: французька, німецька, англійська та американська, то звернемо увагу саме на їх засади.

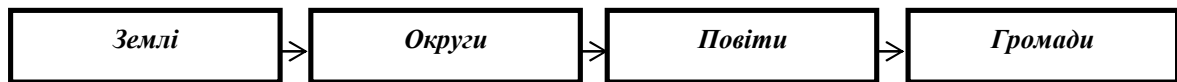

Рисунок 1 – Адміністративний порядок

Головною особливістю німецької школи менеджменту завжди вважалася правова основа з розмежуванням адміністрування і політики, проте сучасна Німеччина підтримує протилежні принципи і намагається максимально об'єднувати ці сфери. Наприклад, країна має низку законів, за якими чиновники мають повне право брати участь у політичній сфері, на отримання пенсійних виплат державним службовцям. Це виділяє ФРН з поміж інших країн, адже державні службовці мають певний фундамент для подальшої політичної діяльності.

Важливою особливістю управління державними інституціями у ФРН є те, що країна має впливову федеральну адміністрацію, яка відповідає за справи міжнародного та за низку питань внутрішнього середовища, а саме: податки, соціальні програми, національна безпека тощо. Проте, на ділі федеральна адміністрація займається лише наймасштабнішими проектами внутрішнього середовища, а централізовані адміністрації Земель, кожна з яких має власну конституції та власну структуру управління займаються усіма іншими питаннями. Їх діяльність поширюється на освітню сферу [2], а також на діяльність поліції та сектор медицини.

Питання централізації адміністративного управління в США найбільш цікаве, адже, з однієї сторони, економіка штатів та країни в цілому має певну автономію, але з іншої сторони, уряд надає широкі повноваження органам місцевої влади, що, перш за все, впливають на економічний сектор господарювання.

На сьогоднішній день у США налічується 14 департаментів, в яких працює майже вся частка державних службовців країни (90–96 %). Структурна побудова є однаковою (кожен департамент має секретаря, якому підпорядковуються заступники і помічники, які також мають політичне призначення), проте функціональні обов'язки мають індивідуальні відмінності для кожного департаменту.

Урядові департаменти відповідальні за проведення законодавчої та виконавчої політики. Для кожної посади органів державного управління складено програму тестування, яка дозволяє досить просто наймати на роботу висококваліфікованих працівників [3], покращити мобільність кадрового потоку та дотримуватись незалежності соціально-класової структури країни. Окрім федеративних урядів, у країні виділяють також унітарні, що мають більший вплив на повсякденне життя громадянського суспільства.

Засади вищезазначеної моделі у Великобританії почали формуватись у 1850–1870 рр., коли була проведена реформування щодо постійної професійної служби, яка розподіляла чиновників на такі групи:

- адміністративного класу (постійний секретар, заступник постійного секретаря, помічник заступника);
- адміністративна (старший виконавець, учень адміністратора);
- група, що поєднує науково-професійних працівників і технічних спеціалістів.

Великобританія дотримується принципу, що адміністративний апарат може впливати на політичні рішення міністерств. Завжди вважалося, що для адміністративного сектору у Великобританії намагалися наймати «фахівців», а до роботи слід підключати дженералістів, тобто людей, які розуміються на стратегії ведення бізнесу. Проте, в останні десятиліття Великобританія все більше зорієнтована на американську модель менеджменту в якій значно виділяється роль фахівців у секторі державного адміністрування, тому що дженералісти не справляються із обсягом покладених на них завдань, і експерти через це втрачають багато часу для детального роз'яснення проблеми.

У Франції кадровий склад державних службовців утворюється за допомогою закритого та відкритого методів. Для закритого способу застосовується обмеження доступу до державної служби, а добір кадрів відбувається на основі їх освіти, а саме з вищих навчальних закладів і офіційного їх призначення на посаду.

У Франції існує винятковий порядок просування по службі, основною метою якого є підвищення в класі особливо важливих державних службовців. Також у Франції існує інститут політичних чиновників, які користуються усім функціоналом звичайного чиновника, але не обмежуються лише ним, оскільки від самого початку зорієнтовані на вищу ланку управління.

Особливістю французької моделі менеджменту є те, що посада директора, генерального секретаря або члена міністерського кабінету, вважається політичним призначенням і цих осіб призначає саме уряд. Чиновництво Франції представляє собою певну піраміду, у якій кожна ланка впливає на нижчу. Лише верхня група має виняткове місце (топ-менеджмент). Окрім інститутів чиновників у Франції існує інститут посередника, що являється певним доповненням системи контролю за адміністративно-державним управлінням, який виступає у ролі органу розслідувань.

Таким чином, в роботі досліджено різні моделі менеджменту за допомогою яких адміністративний персонал може зробити певний висновок щодо перспектив використання інструментів вищезазначених шкіл у себе на підприємстві.

Література:

1. Категорія соціального капіталу в умовах соціально-економічної перебудови / В.М. Білявський // Регіональні перспективи. – 2004. – № 3–5 (40–42). – С. 66–68.
2. Джерела формування кадрового потенціалу торговельного підприємства / В.М. Білявський // Сталий розвиток економіки. – Г'2011. – № 4. – С. 249–254.
3. Кадрова політика, як фактор підвищення ефективності роботи організації / В.М. Білявський // Функціонування економічних систем в умовах постіндустріального розвитку : матеріали Всеукр. наук.–практ. інтерн.–конф. – Х. : Укр. інжен.–педаг. акад., 2015. – С. 246–249.

ВИКОРИСТАННЯ КОНКУРЕНТНОЇ РОЗВІДКИ В БІЗНЕСІ

Т.В. Аверіхіна, к.е.н., доцент

А.Б. Коваленко

Одеський національний політехнічний університет

м. Одеса

Роль конкуренції у світі невинно зростає. Адже сьогодні задля успішного функціонування підприємства недостатньо лише забезпечити його новітнім технічним оснащенням, використовувати сучасні технології, проводити маркетингові дослідження тощо. Підприємство досягає своєї мети, тільки в тому випадку, якщо може забезпечити свою конкурентоспроможність. Для цього слід знати якомога більше інформації про своїх конкурентів, мати можливості захистити себе від поглинання іншими компаніями та забезпечити утримання і зміцнення своїх позицій на ринку. Конкурентна розвідка, подібно потужному радару, вловлює нові віяння в бізнесі, відстежує можливості і попереджає про насування небезпеки і тому при її ефективному застосуванні, вона може стати вирішальним фактором успіху введення бізнесу [1].